KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1501/95,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä, vientitukien myöntämisestä ja häiriötilanteessa toteutettavista toimenpiteistä vilja-alalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla ja asetuksella (EY) N:o 3290/94 [2], ja erityisesti sen 13 artiklan 11 kohdan ja sen 16 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

vilja-alan yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden vientituet, korjauskertoimet ja vientimaksut on vahvistettava erityistoimenpiteinä markkinoiden häiriötilanteita varten tiettyjen perusteiden mukaan, jotka on hyväksytty kattamaan hintanoteerausten ja näiden tuotteiden yhteisö- ja maailmanmarkkinahinnan välinen ero,

olisi otettava huomioon erilaiset huolintakustannukset ja vahvistettava tuki ottaen huomioon ero yhteisön edustavien hintojen ja maailmanmarkkinoiden edullisimpien noteerausten ja hintojen välillä, koska eri viejämaat tarjoavat viljoja maailmanmarkkinoille erilaisilla hinnoilla,

hienojen ja karkeiden jauhojen, viljarouheiden ja maltaiden viennin mahdollistamiseksi tuen vahvistamisessa olisi otettava huomioon yhtäältä viljojen perushinnat ja kyseisten tuotteiden valmistamiseen tarvittavat määrät sekä sivutuotteiden arvo ja toisaalta tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen kertoimien käyttö edellyttää niiden erottelemista vietävien tuotteiden määräpaikan mukaan,

yhteisön varojen tehokkaan hallinnon takia ja tuotteiden vientimahdollisuuksien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä, että asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituen ja vientimaksujen vahvistaminen voi tapahtua määriteltyä määrää koskevalla tarjouskilpailumenettelyllä,

kaikkien asianomaisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi yhteisössä, toteutettavien tarjouskilpailujen on noudatettava yhtenäisiä periaatteita: tätä tarkoitusta varten *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavaan päätökseen tarjouskilpailun avaamisesta on liitettävä tarjouskilpailuilmoitus,

on välttämätöntä sisällyttää tarjouksiin niiden arvioimiseen tarvittavat tiedot ja liittää niihin tietyt muodolliset sitoumukset,

on suositeltavaa vahvistaa viennin enimmäistuki tai vähimmäismaksu; tämä menetelmä johtaa kaikkien vahvistamisen kohteena olevien määrien jakamiseen,

markkinoilla voi olla tilanteita, joissa kyseessä olevaa vientiä koskevat taloudelliset seikat johtavat tarjouskilpailun keskeyttämiseen vientituen tai vientimaksun vahvistamisen sijasta,

tarjouskilpailussa tarvitaan vakuus varmistamaan, että vientiin tarkoitetut tuotteet päätyvät vientiin tarjouskilpailussa myönnettyä todistusta käyttäen; tätä velvoitetta voidaan noudattaa vain, jos esitetty tarjous pidetään muuttumattomana; vakuus menetetään, jos tarjous peruutetaan,

on vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti ilmoitetaan tarjouskilpailun tulokset tarjouksien tekijöille ja myönnetään jaettujen määrien vientiin tarvittavat todistukset,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientitukien vahvistamiseksi ja käytettyjen raaka-ainemäärien heikkojen muunnosten havaitsemiseksi tarkoitettujen tarkastusmenetelmien toimeenpanon välttämiseksi, ilman että tämä heijastuu tuotteen laatuun, on otettava käyttöön kiinteä arviointimenetelmä; tuhkapitoisuuden määritys on osoittautunut tehokkaimmaksi perusviljan määrän arvioimiseksi tarkoitetuista teknisistä menetelmistä; tämä määritys olisi tehtävä saman menetelmän mukaisesti kaikkialla yhteisössä,

[1] EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21
[2] EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105

vientituen myöntäminen kolmansista maista tuoduille ja takaisin niihin viedyille viljoille ei ole tarkoituksenmukaista; sen vuoksi vientituen myöntäminen on rajoitettava yhteisön tuotteisiin,

maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3665/87 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1384/95 [2], vaaditaan, että kun tuen suuruus eritellään määräpaikan mukaan, tuen maksaminen edellyttää selvitystä siitä, että tuote on saapunut alkuperäisessä tilassaan kolmanteen maahan tai yhteen niistä kolmansista maista, joita säädetty korvaus koskee; vilja-alalla ainoastaan Sveitsiin ja Liechtensteiniin suuntautuvaa vientiä koskevan korvauksen suuruus on pienempi kuin kaikkia kolmansia maita koskeva korvaus; jotta vältyttäisiin rasittamasta kaikkea yhteisön vientiä vaatimuksella selvityksestä, joka osoittaa saapumisen määräpaikkaan, olisi varmistettava muilla keinoin se, että tuotteita, joille on maksettu kaikkia kolmansia maita koskeva korvaus, ei ole viety edellä mainittuihin maihin; tässä tarkoituksessa olisi luovuttava saapumistodistuksen vaatimisesta kaikissa tapauksissa, joissa vienti on tapahtunut meriteitse; tämän takaamiseksi voidaan katsoa riittävän jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämä todistus siitä, että tuotteet ovat lähteneet yhteisön tullialueelta sen jälkeen kun ne on lastattu meriliikenteeseen soveltuvaan laivaan,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa säädetään, että voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen maailmanmarkkinahintanoteeraukset tai -hinnat saavuttavat yhteisön hintojen tason ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, ja jos tämän vuoksi yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, tämän vuoksi on varmistuttava viljan riittävästä tarjonnasta; tätä tarkoitusta varten on suositeltavaa erityisesti vientimaksun kantaminen ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen kokonaan tai osittain,

on välttämätöntä, että komissiolla on oikeus milloin tahansa keskeyttää vientitodistusten myöntäminen, koska asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa tarkoitettu tilanne voi toteutua suhteellisen lyhyessä ajassa,

tähän asetukseen sisältyvät, ajankohtaiseen markkinatilanteeseen mukautettuina, komission asetuksen (ETY) N:o 1533/93 [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3304/94 [4], säännökset; sen vuoksi mainittu asetus olisi kumottava, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet, tämän asetuksen 16 artiklassa tarkoitetut vientimaksut ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut korjauskertoimet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat tekijät:

a) edustavilla yhteisön markkinoilla käytössä olevat hinnat ja niiden kehitys sekä kolmansien maiden markkinoilla todetut noteeraukset;

b) kaupan pitämisen kustannukset ja edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön edustavilta markkinoilta ja/tai muihin vientikohteisiin sekä huolintakustannukset maailmanmarkkinoilla;

c) jalostettujen tuotteiden osalta niiden valmistamiseen tarvittava viljamäärä;

d) kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla;

e) häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saavutettu etu;

f) viennin taloudelliset näkökohdat;

g) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat määrälliset rajoitukset ja budjettirajat.

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sekä saman asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin tuotteisiin.

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan säännöksiä sovelletaan jokaiseen mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuotteeseen.

3 artikla

Korjauskertoimet voidaan eritellä määräpaikan mukaan.

4 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet ja tämän asetuksen 15 artiklassa säädetyt vientimaksut voidaan vahvistaa tarjouskilpailulla.

Tarjouskilpailun ehtojen on taattava kaikille yhteisöön sijoittautuneille henkilöille yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua tarjouskilpailuun.

[1] EYVL N:o L 351, 14.12.1987, s. 1
[2] EYVL N:o L 134, 20.6.1995, s. 14
[3] EYVL N:o L 151, 23.6.1993, s. 15
[4] EYVL N:o L 341, 30.12.1994, s. 48

Tarjouskilpailun kohteena on vientituen tai vientimaksun määrä.

2. Tarjouskilpailun avaamisesta päätetään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Tarjouskilpailun avaamista seuraa komission laatima tarjouskilpailuilmoitus, jossa ilmoitetaan erityisesti määräajat, joihin mennessä tarjoukset voidaan jättää, ja ne jäsenvaltioiden toimivaltaiset toimielimet, joille tarjoukset on osoitettava.

4. Tarjouskilpailun avaamista koskeva päätös ja tarjouskilpailuilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tarjouskilpailuilmoituksen julkaisemisen ja ensimmäisen tarjousten jättämiselle vahvistetun määräajan välillä on oltava vähintään viisi päivää.

5 artikla

1. Tarjouskilpailuun osallistutaan joko jättämällä kirjallinen tarjous jäsenvaltion toimivaltaiselle toimielimelle tai lähettämällä tälle toimielimelle kirjallinen televiesti.

2. Tarjouksessa ilmoitetaan:

a) tarjouskilpailun viite,

b) tarjouksen tekijän nimi ja osoite,

c) vietävän tuotteen laatu ja määrä,

d) vientituen määrä tonnilta tai tarvittaessa vientimaksun määrä tonnilta ecuissa ilmaistuna.

3. Tarjous voidaan hyväksyä vain, jos:

a) ennen tarjousten jättämiselle säädetyn määräajan päättymistä on toimitettu todiste siitä, että tarjouksen tekijä on antanut vakuuden tarjouskilpailua varten;

b) siihen on liitetty kirjallinen sitoumus siitä, että kahden päivän kuluessa 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ratkaisuilmoituksen vastaanottamisesta jätetään vientituen ennakolta vahvistamista koskeva hakemus tai tarvittaessa vientimaksun ennakolta vahvistamista koskeva hakemus, jonka kohteena oleva määrä on yhtä suuri kuin jätetyn tarjouksen määrä;

c) siihen ei sisälly muita ehtoja kuin tarjouskilpailuilmoituksen ehdot.

4. Tarjousta ei saa peruuttaa.

6 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset toimielimet käsittelevät hakemukset; käsittely ei ole julkinen. Hakemusten käsittelyyn osallistuvat henkilöt ovat velvoitettuja salassapitoon.

Tarjoukset toimitetaan viipymättä nimettöminä komissiolle.

7 artikla

1. Komissio päättää toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen enimmäisvientituen tai tarvittaessa vähimmäisvientimaksun vahvistamisesta tai tarjouskilpailun keskeyttämisestä.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjousten tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on samansuuruinen tai pienempi kuin enimmäistuki.

Kun vähimmäisvientimaksu on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjousten tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on samansuuruinen tai suurempi kuin vähimmäismaksu.

3. Komission tehtyä päätöksensä kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin ilmoittaa kaikille tarjouksen tekijöille kirjallisesti tarjouskilpailun tuloksen.

8 artikla

1. Tarjouskilpailussa ratkaistuja määriä koskeva vientitodistus myönnetään tarjouskilpailun voittajalle sen jälkeen, kun jäsenvaltion toimivaltainen toimielin on vastaanottanut vientitodistushakemuksen.

2. Todistushakemukseen ja todistukseen sisältyy tätä tarkoitusta varten säädetyssä kohdassa maininta tarjouskilpailun avaamisesta annetussa asetuksessa tarkoitetuista määräpaikoista. Todistus velvoittaa viemään tähän määräpaikkaan.

9 artikla

Tarjouskilpailun vakuus vapautetaan, kun:

a) tarjousta ei ole hyväksytty,

b) tarjouskilpailun voittaja toimittaa selvityksen siitä, että komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 (1) 10 artiklassa säädetty vakuus on annettu.

Jos 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sitoumusta ei ole noudatettu, tarjouskilpailun vakuus pidätetään, paitsi ylivoimaisen esteen tapauksessa.

10 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet vahvistetaan vähintään kerran kuukaudessa.

(1) EYVL N:o L 117, 24.5.1995, s. 2

11 artikla

1. Hienojen vehnäjauhojen, sekajauhojen, ruisjauhojen, viljarouheiden ja karkeiden vehnäjauhojen sekä maltaiden vientituki vahvistetaan ottaen huomioon 1 000 kilogramman valmistamiseen tarvittava perusviljan määrä. Perusviljamäärät luetellaan liitteessä I.

2. Jauhojen tuhkapitoisuus määritellään käyttäen liitteessä II määrättyä määritysmenetelmää.

12 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuki maksetaan, kun on toimitettu selvitys siitä, että tuotteet ovat peräisin yhteisöstä.

13 artikla

Poiketen siitä, mitä säädetään asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklassa, selvitystä kulutukseen saattamista koskevien tullimuodollisuuksien täyttämisestä ei vaadita tuen maksamiseksi tarjouskilpailussa sillä edellytyksellä, että viejä toimittaa selvityksen siitä, että vähintään 1 500 tonnin suuruinen määrä viljatuotteita on lähtenyt yhteisön tullialueelta meriliikenteeseen soveltuvalla laivalla.

Tämä selvitys toimitetaan lisäämällä seuraava maininta, toimivaltaisen viranomaisen varmentamana, asetuksen (ETY) N:o 3665/87 6 artiklassa tarkoitettuun tarkastuskappaleeseen, hallinnolliseen yhtenäisasiakirjaan tai kansalliseen asiakirjaan, jolla todistetaan tavaran lähteminen yhteisön tullialueelta:

« Exportación de cereales por vía marítima ; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95 »

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95«

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13"

«Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95»

'Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95'

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 1501/95, article 13 »

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13 »

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13"

« Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º, Regulamento (CE) nº 1501/95 »

"Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla"

"Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95".

14 artikla

Kun toimija esittää selvityksen Sveitsissä tai Liechtensteinissa kulutukseen saattamista koskevien tullimuodollisuuksien täyttämisestä, tarjouskilpailussa vahvistetun kaikkia kolmansia maita koskevan vientituen määrästä vähennetään tämän määrän ja tarjouskilpailupäivänä edellä mainittujen määräpaikkojen osalta voimassa olevan vientituen määrän välinen erotus.

15 artikla

Kun asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa tarkoitetut edellytykset on täytetty yhden tai useamman tuotteen osalta, voidaan toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

a) vientimaksun soveltaminen. Korjauskerroin voidaan vahvistaa. Maksu ja korjauskerroin voidaan eritellä määräpaikan mukaan;

b) vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen kokonaan tai osittain;

c) vireillä olevien hakemusten hylkääminen kokonaan tai osittain.

16 artikla

Jos tarjouskilpailua ei järjestetä, perittävä vientimaksu on tullimuodollisuuksien täyttämispäivänä sovellettava maksu.

Asianomaisen todistushakemuksen kanssa samanaikaisesti jättämän pyynnön perusteella todistushakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientimaksua sovelletaan kuitenkin tämän todistuksen voimassaoloaikana tapahtuvaan vientiin.

17 artikla

Komissio voi hätätilanteessa toteuttaa 15 artiklan b kohdassa tarkoitetut toimenpiteet. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille päätöksestään ja julkaisee sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

18 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1533/93. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen ennen 1 päivää heinäkuuta 1995 myönnettyihin todistuksiin.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä kesäkuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

	CN-koodi	Hienojen ja karkeiden jauhojen tuhkapitoisuus 100 grammaa kohti (milligrammoina)	1 000 kg:aan kyseistä tuotetta tarvittava viljamäärä kilogrammoin
1. Hienot spelttivehnä- ja sekajauhot	1101 00 15 100	0 – 600	1 370
	1101 00 15 130	601 – 900	1 280
	1101 00 15 150	901 – 1 100	1 180
	1101 00 15 170	1 101 – 1 650	1 090
	1101 00 15 180	1 651 – 1 900	1 020
2. Ruisjauhot	1102 10 00 500	0 – 1 400	1 370
	1102 10 00 700	1 401 – 2 000	1 080
3. Vehnärouheet ja karkea vehnäjauho	1103 11 90 200	0 – 600	1 370
4. Durumvehnärouheet ja karkeat durumvehnäjauhot	1103 11 10 200	0 – 1 300 (0,160 mm:n seula)	1 500
	1103 11 10 400	0 – 1 300	1 340
	1103 11 10 900	suurempi kuin 1 300	1 260
5. Paahtamattomat maltaat	1107 10 19 1107 10 99		1 300
Paahdetut maltaat	1107 20 00		1 520

LIITE II

Jauhojen tuhkanmääritysmenetelmä

Välineet

1. Analyysivaaka, jonka herkkyys on 0,1 mg. Laatikko vastaavia painoja.
2. Sähkökäyttöinen muhveliuuni, jossa on riittävä ilmavirtaus, ja lämpötilan säätö- ja valvontalaite.
3. Tasapohjaisia pyöreitä polttoupokkaita (halkaisija noin 5 cm, enimmäiskorkeus 2 cm), mieluiten kullan ja platinan seoksesta tai kvartsista tai posliinista valmistettuja.
4. Eksikaattori (jonka sisäosan halkaisija on noin 18 cm), varustettuna putkella ja reikälevyllä, posliinia tai alumiinia.

Kuivausaine on kalsiumkloridia, fosforipentoksidia tai siniseksi värjättyä silikageeliä.

Menetelmä

1. Näytteen paino on 5—6 g. Jos on kysymys jauhoista, joiden tuhkapitoisuus suhteessa kuiva-aineeseen on todennäköisesti yli 1 %, näytteen paino on 2—3 g. Näytteen paino voidaan pyöristää lähimpään 10 mg:aan; kaikki muut punnitukset on tehtävä 0,1 mg:n tarkkuudella.
2. Välittömästi ennen käyttöä upokkaat tulee kuumentaa muhveliuunissa polttolämpötilassa vakiopainoon; 15 minuuttia on yleensä riittävä aika.

   Seuraavaksi upokkaat jäähdytetään 7 kohdan mukaisesti eksikaattorissa laboratorion lämpötilaan.
3. Näyte laitetaan upokkaaseen ja tasoitetaan painelematta tasaiseksi kerrokseksi. Välittömästi ennen polttoa näyte kostutetaan 1—2 ml:lla etyylialkoholia.
4. Upokkaat asetetaan uunin suulle ja uunin luukku jätetään auki. Kun liekit ovat sammuneet, upokkaat työnnetään uuniin. Kun uunin luukku on suljettu, on ylläpidettävä riittävää ilmavirtausta, ei kuitenkaan niin kovaa, että se puhaltaa aineen pois upokkaista.
5. Polton tuloksena on oltava jauhon täydellinen palaminen, mukaan lukien hiilipitoiset hiukkaset, joita voi olla tuhkan seassa. Palamisen katsotaan päättyneen, kun jäännös on jäähdytyksen jälkeen lähes valkeaa.
6. Polttolämpötilan on noustava 900 °C:seen.
7. Kun poltto on suoritettu, upokkaat otetaan uunista ja laitetaan noin minuutiksi jäähtymään eterniittilevylle; sen jälkeen ne laitetaan eksikaattoriin (enintään 4 upokasta kerralla). Suljettu eksikaattori siirretään analyysivaa'an lähelle. Upokkaat punnitaan, kun ne ovat täysin jäähtyneet (noin tunnin kuluttua).

Tulokset

1. Virherajat: kun tuhkapitoisuus ei ylitä 1 %:a, kaksi kertaa tehdyn kokeen tulosten välinen ero ei saa olla suurempi kuin 0,02; jos tuhkapitoisuus on yli 1 %, ero ei saa olla suurempi kuin 2 % tästä tuhkapitoisuudesta. Jos ero ylittää nämä rajat, koe on tehtävä uudelleen.
2. Tuhkapitoisuus ilmaistaan 100 kuiva-ainesosaa kohti ja pyöristetään 0,01:een.